

vt natura eorum postulat: dandaque est opera, vt recte definiantur: magnum enim afferre momentum ad ea quæ sequuntur, consuevere.

CAPVT VIII.

Videtur enim principium plus quam dimidium totius esse: compluraque eorum quæ in quæstionem veniunt, per ipsum manifestantur. Considerandumque est de ipsa non solum ex conclusione, exque iis quibus ratio constat, verum etiam ex iis quæ de ipsa dicuntur: cum verò enim consonant omnia, quæ in re insunt: à falso aut citò dissonat ac discrepât. Cum igitur bona in tres partes distributa sint, & alia externa, alia circa animam, alia circa corpus dicantur, quæ circa animam sunt, maximè propriæ, ac maximè bona appellamus: actiones autem & operationes animales circa animam statuimus. Quare ex hac opinione, quæ antiqua est & à philosophis concessa, rectè hoc diceretur. Rectè etiam constitutum fuit, actiones quasdam & operationes finem ipsum dici, ita enim ex bonis animæ sunt, non externis. Consentit etiam cum ratione hac illud, quod aiunt, benè viuere, ac bene agere fœlicè. ferè enim bona quædam vita & bona actio fœlicitas dicitur,

CAPVT IX.

Videtur autem omnia quæ circa fœlicitatem inquiruntur, inesse huic, quod à nobis dictum est. aliis enim virtus, aliis prudentia, nonnullis sapientia quædam esse fœlicitas videtur: quibusdam hæc, aut aliquid ex his cum voluptate, vel non sine voluptate, sunt etiam qui simul externam prosperitatem assumant. Atque ex his alia multi & antiqui, alia pauci & illustres viri dicunt: quos sanè aberrare tota via vtrofque minimè, sed in vno saltem aliquo, vel in plerique assequi veritatem verisimile est. Cum illis sanè qui dicunt omnem virtutem, vel quandam eam esse nostra consentit oratio: quippe cum huius sit operatio secundum virtutem, interest tamen non parum fortasse in possessione, an in vsu, & in habitu item, an in operatione esse optimum existimemus. Fieri enim potest vt habitus licet adsit, nullum tamen bonū efficiat: id quod in dormiente, vel alio aliquo modo manente otioso homine euenit, vt operatio autè nihil boni agat, nō datur. agat enim necessariò, & bene etiam agat. Sicut autem in Olympiis nō pulcherrimi, & robustissimi coronantur:

Α καὶ σπουδαίον ὅπως ὀρεθῶσι κελῶς, μετὰ γὰρ ἐχρῆσι ῥοπλίῳ ποδῶς τὰ ἐπόμια. δὲ καὶ οὖν πλείον ἢ τὸ ἡμῶν τῆ παυτὸς εἶ) ἢ ἀρχῆ, καὶ πολλὰ ἐμφανῆ γίνεται δι' αὐτῶς τῆ ζήτου μῶν.

Κεφθῶιον η.

Σκεπτόν δὴ περὶ αὐτῶς, οὐ μόνον ἐκ τῶς συμπεράσματος, καὶ ἐξ ἂν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς λειτουργίας περὶ αὐτῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀμείβετ πάντα σωφδέει τὰ ὑπαρχόντα: τὰ δὲ ψευδέει, ταχὺ διαφανεῖ ταλινδές. νενομισθῶν δὴ τῆς ἀγαθῶν τελεχῆ· καὶ τῆς μὲν, ἐκ τῶς λειτουργίας, τῆς δὲ, περὶ ψυχῶν καὶ σώμα· τὰ περὶ ψυχῶν, κωλύονται λειτουργίῳ, καὶ μέλιτσι ἀγαθῶ. τὰς δὲ ᾤρεθῶσι καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς ψυχῆς, περὶ [τῶν] ψυχῶν πείθεσθ. ὥστε κελῶς ἀπὸ λόγου κατὰ γὰ τὰς τῶν τῶν δίδειν παλαιῶν οὐσων καὶ ὀμολογούμενων ὑπὸ τῆς φιλοσοφουῶτων. Ὁρθῶς δὲ καὶ ὅτι ᾤρεθῶσι πινὲς λέγονται καὶ ἐνεργείας, τὸ τέλει. οὕτω γὰρ τῆς περὶ ψυχῶν ἀγαθῶν γίνεται, καὶ οὐ τῆς ἐκ τῶς. σωφδέει δὲ τῆς λόγου, καὶ τὸ δὲ ζῆν, καὶ τὸ δὲ ᾤρεθῶσι τὸν ὀμολογούμενα· χερδὸν γὰρ ὀμολογούμενα, καὶ ὀμολογούμενα.

Κεφθῶιον θ.

Φαίνεται δὲ καὶ τὰ ὀμολογούμενα περὶ ὀμολογούμενων ἀπαντα ὑπαρχόντων τῶς λειτουργίας. τοῖς μὲν γὰρ ἀρετῆ, τοῖς δὲ ὀμολογούμενοις, ἀμείβετ δὲ σωφί πῆς εἶ) δοκῆ· τοῖς δὲ ταῦτα, ἢ τούτων π μετ' ἡδονῆς, ἢ ἡμῶν ἡδονῆς. ἔτεροι δὲ καὶ τῶν ἐκ τῶς ὀμολογούμενων συμπεριλαμβανέσι. τούτων δὲ, τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ λέγονται, τὰ δὲ ὀλίγα καὶ ἐνδοξοῖ ἀδρές. οὐδέτεροι δὲ τούτων ὀμολογούμενων διαμαρτυρεῖν τοῖς ὀλοῖς, ἀλλ' ἔν γὰ π, ἢ τὰ πλείετα κατορθοῦν. τοῖς μὲν οὖν λέγονται τῶν πείσαν ἀρετῶν, ἢ ἀρετῶν πνευ, σωφδέει ὅτιν ἢ λόγος· ταῦτος γὰρ ὅτιν ἢ κατ' αὐτῶν ἐνεργεία· διαφέρει δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐκ τῶς ἢ χηρῶσι τὸ ἀεὶσον ὑπολαμβάνειν καὶ ἐν εἶξῃ ἢ ἐνεργεία. τῶν μὲν γὰρ εἶξῃ ἐνδύχεται μηδὲν ἀγαθῶν ὀμολογούμενων ὑπαρχόντων, ὅς τῶ κατὰ ὀμολογούμενων ἢ καὶ ὀμολογούμενων ἐνεργεία· τῶν δὲ ἐνεργεία οὐχ οἶον τε· ᾤρεθῶσι γὰρ ἐξ ἀνάγκης, καὶ ὀμολογούμενων. ὥστε τῶ ὀμολογούμενων οὐχ ἢ καὶ ὀμολογούμενων καὶ ἐνεργεία τῶς ὀμολογούμενων, ἀλλ' ὅτι